

Nazwa jednostki prowadzącej kierunek:		WYŻSZA SZKOŁA REHABILITACJI				
Nazwa kierunku:		RATOWNICTWO MEDYCZNE				
Poziom kształcenia:		PIERWSZY				
Profil kształcenia:		PRAKTYCZNY				
Moduły wprowadzające / wymagania wstępne:		Efekty kształcenia z przedmiotów: Medycyna ratunkowa, Podstawowe zabiegi medyczne, Techniki zabiegów medycznych, Medyczne czynności ratunkowe, Procedury ratunkowe przedszpitalne, Komunikowanie się z pacjentem i jego rodziną oraz w zespole interdyscyplinarnym				
Nazwa modułu (przedmiot lub grupa przedmiotów):		SZPITALNY ODDZIAŁ RATNKOWY – praktyka 4 semestr				
Forma studiów /liczba godzin/liczba punktów ECTS:		Ogółem	Zajęcia zorganizowane		Praca własna studenta	liczba punktów ECTS
			teoretyczne	praktyczne		
Studia stacjonarne	Liczba godzin	84	-	84	-	3
Studia niestacjonarne	Liczba godzin		-	84	-	

Cele modułu:
Celem przedmiotu jest dostarczenie studentowi praktycznej umiejętności z zakresu wykonywania świadczeń medycznych innych niż medyczne czynności ratunkowych udzielanych w szpitalnym oddziale ratunkowym zgodnie z obowiązującym aktem prawnym ze zwróceniem szczególnej uwagi na umiejętności zdobyte w trakcie drugiego roku studiów, doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy zespołów ratownictwa medycznego w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym również w sytuacjach nietypowych np. wypadki masowe, urazy wielonarządowe. Zakres praktyki obejmuje poznanie struktury i zasad funkcjonowania SOR oraz prowadzenia dokumentacji medycznej w zespole ratownictwa medycznego i w SOR, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu SOR, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u osób w stanach nagłych, poznanie zasad pracy ratownika medycznego w SOR i przygotowanie pacjenta do dalszych procedur medycznych i dalszej diagnostyki. Student powinien poznać zasady współpracy z zespołem oraz znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych samodzielnie i/lub pod nadzorem lekarskim/ratownika medycznego

Zakładane przedmiotowe efekty uczenia się i ich powiązanie z efektami kierunkowymi oraz formami zajęć i formami sprawdzianów:				
Kod efektu przedmiotowego	Treść efektu	Kod efektu kierunkowego	Forma zajęć	Forma sprawdzianu
w zakresie wiedzy student zna i rozumie:				
W1	zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe;	C.W25	[ZP]	[SB]
W2	zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego;	C.W48	[ZP]	[SB]
W3	wskazania do odsysania dróg oddechowych i techniki jego wykonywania;	C.W57	[ZP]	[SB]
W4	wskazania do podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub	C.W59	[ZP]	[SB]

	tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora i techniki ich wykonywania;			
W5	wskazania do intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających i do prowadzenia wentylacji zastępczej oraz techniki ich wykonywania;	C.W60	[ZP]	[SB]
W6	wskazania do wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej oraz techniki ich wykonania;	C.W61	[ZP]	[SB]
W7	zasady monitorowania czynności układu oddechowego i układu krążenia metodami nieinwazyjnymi;	C.W63	[ZP]	[SB]
W8	zasady wykonywania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu;	C.W64	[ZP]	[SB]
W9	zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała;	C.W82	[ZP]	[SB]
W10	procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej;	C.W96	[ZP]	[SB]
W12	procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka;	C.W98	[ZP]	[SB]
w zakresie umiejętności student potrafi:				
U1	monitorować czynność układu oddechowego, z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii;	C.U11	[ZP]	[SB]
U2	wykonywać elektrokardiogram i interpretować go w podstawowym zakresie;	C.U13	[ZP]	[SB]
U3	monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi;	C.U14	[ZP]	[SB]
U4	monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi;	C.U18	[ZP]	[SB]
U5	monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych;	C.U28	[ZP]	[SB]
U6	wykonywać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej i pośredniej;	C.U41	[ZP]	[SB]
U7	wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech;	C.U43	[ZP]	[SB]
U8	prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego;	C.U45	[ZP]	[SB]
U9	wykonywać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego;	C.U46	[ZP]	[SB]
U10	wykonywać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca;	C.U47	[ZP]	[SB]
U11	wykonywać dostęp doszpikowy przy użyciu gotowego zestawu;	C.U49	[ZP]	[SB]
U12	podawać pacjentowi leki i płyny;	C.U20	[ZP]	[SB]
U13	dostosowywać postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta;	C.U66	[ZP]	[SB]

w zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do:				
KS1	aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem;	K_K01	[ZP]	[SB]
KS2	dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta;	K_K02	[ZP]	[SB]
KS3	kierowania się dobrem pacjenta.	K_K06	[ZP]	[SB]

Potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się:

Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii opiekuna praktyk za każdy z ustanowionych efektów kształcenia. Pozytywna opinia powinna wynikać z obserwacji postaw i zachowań studenta podczas wykonywania zadań praktycznych [SB]. Student zobowiązany jest do aktywnego uczestnictwa w powierzonych mu zadaniach w trakcie trwania praktyki.

Edukacja:

Forma zajęć/metody dydaktyczne:

Zajęcia praktyczne [ZP]: pokaz czynności z objaśnieniem, instruktaż, nauczanie przez bierne i czynne uczestnictwo w pracy, analiza przypadku, dyskusja

Treści programowe:

1. Defibrylacja manualna.
2. Iniekcja domięśniowa, dożylna, podskórna, śródskórna.
3. Cewnikowanie pęcherza moczowego.
4. Odsysanie dróg oddechowych.
5. Tlenoterapie bierna i czynna (z użyciem worka samorozprężalnego, respiratora).
6. Monitorowanie układu oddechowego i krążenia (pulsoksymetria, kapnometria, ciśnienie, tętno, EKG).
7. Intubacja dotchawicza.
8. Zgłębnikowanie żołądka.
9. Płukanie żołądka.
10. Analiza zapisu EKG.
11. Wykonanie kardiowersji.
12. Wykonanie elektrostymulacji.
13. Zaawansowane zabiegi resuscytacyjne.
14. Wykonanie konikopunkcji.
15. Wykonanie odbarczenia odmy.
16. Wykonanie wkłucia doszpikowego.
17. Obsługa pompy infuzyjnej.

Literatura podstawowa:

1. Anders J. – Wytyczne resuscytacji 2021; Polska Rada Resuscytacji
2. Paciorek P. Patrzala A. Kłos E. – Medyczne Czynności Ratunkowe; PZWL 2014,
3. Kózka M., Rumian B., Maślanka M., Pielęgniarstwo ratunkowe, PZWL, 2013.
4. Frank Flake, K. Runggaldier, red. wyd. pol. Marek Maślanka – Ratownictwo medyczne. Procedury od A do Z; Elsevier Urban & Partner, 2013
5. Mattu A., Brady W.: EKG w medycynie ratunkowej 2. Górnicki Wydawnictwo Medyczne, Wrocław 2011.
6. Orebaugh S.L., red. wyd. pol. Andres J., Atlas technik i metod zabezpieczania dróg oddechowych, Elsevier Urban&Partner, 2011.
7. Wojciech Gaszyński – Intensywna terapia i medycyna ratunkowa, PZWL 2016.

Literatura uzupełniająca:

1. Daniel Garcia-Gil, Jose Mensa Puego, Maria B. Dominquez Fuentes, Juan F. Benitez Macias, red. wyd. pol. Zbigniew Rybicki – Postepowanie lecznicze w stanach nagłych; Medipage, 2017
2. Jasmeet Soar, Gavin D. Perkins, Jerry Nolan, red. wyd. pol. Juliusz Jakubaszko – ABC resuscytacji, Górnicki Wydawnictwo Medyczne, 2016
3. Waldemar Machała – Anestezja chorych w stanach zagrożenia życia, PZWL 2019. Liliana Styka – Ewakuacja i transport poszkodowanego, Górnicki Wydawnictwo Medyczne, 2008